

METSZŐKÖR

Még tavaly karácsonykor történt, hogy az utcákat jártam, valami jó, szép, praktikus és nem utolsósorban a hónap végére jelentősen lelaposodott pénztárcámnak megfelelő ajándékot keresve családtagjaimnak. Az egyik délután elhatároztam, hogy most megveszem a nekik szánt meglepetéseket, bementem a városközpontba, ám csalódottan kellett távoznom, minden boltból, mert - bár tömve voltak áruval - nem tudtam választani közülük (vagy túl drágák voltak, s nem bírtam megfizetni, vagy éppen megtudtam volna fizetni, csak nem láttam értelmét megvenni). Ahogy az egyik üzletajtón kiléptem, egy kisebb csoportot vettem észre, hogy körülállnak valamit. Azt hittem először, hogy a "lengyel-piacról" elzavart "szocialista barátaink" árulnak valamit, s a minden emberben élő ki-

váncsiságtól hajtva közelebb mentem. Nagy volt a meglepetésem, mikor közelebb érve azt láttam, hogy két nálam fiatalabb tizenéves lány szebbnél szebb általam még ismeretlen technikával készített képeket viszonylag elfogadható áron árul. Kérdéseimre válaszolva elmondták, hogy ők az akkor még dr. Münnich Ferenc Krt.-i "piros"-iskolából jöttek, ahol működik egy szakkör - a Metszőkör - és ott csinálják ezeket a "linómetszeteket" és "monotípiákat". Én ekkor megígértem nekik, hogy egyszer majd ellátogatok ebbe a Metszőkörbe. (S végül mindenki a családban linómetszetet kapott ajándékba.)

Pár hete tudtam csak beváltani a lányoknak tett ígéretemet.

A kívülről nem éppen tetszetős - korunk csúfságából a panelből épült - iskolába belépve a takarítók magyarázzák el, hogy hol található a metszőkörnek kijelölt helyiséget. A második emeletre felérve útbaigazít a kellemesen szóló keleti zene. A bemutatkozás után megkérdeztem a szakkör vezetőjét Szávai Istvánt, hogy miért nem hallottak még erről a Metszőkörről sokan a városban.

Szávai I. : - Az általános iskolások egy szakkör kedvéért nem utaznak félórát oda-vissza, hogy itt lehessenek egy-két órát, és megcsinálják a saját kis

képeket. Az öregebbeknek - a középiskolásoknak - meg már nincs idejük a tanulás mellett. Ezt ellensúlyozni kívántam azzal, hogy ezek a szakkörök pénteken délután vannak.

Szofi : - Végül is akkor kik készítik ezeket a képeket ?

Sz.I. : - A szakkör tagjainak többsége a "Münnich-esek" közül kerül ki, akiknél - az általam tanított osztályokban - visszatérő feladat a linómetszés az órai munka keretein belül. Így csináltunk ezelőtt három évvel 300 tanulóval együtt egy 29.5 m x 0.5 m linómetszetsort, amelyben a finn ősi eposzt, a Kalevalát dolgoztuk fel. Ezzel bekerültünk a Guinness-book-ba.

Szofi : - Ezek a linómetszetek hogyan készülnek ?

Sz.I. : - A PVC-gyártól szoktunk kapni támogatóként több tekercs linóleumot. Ezt az általunk készített linó-képekkel alakítjuk át linómetszetekké. Ezek a "kések" legtöbbször rossz esernyők fémvázából készülnek az olcsóság és a tartósság miatt. Ezeknek a vége kiélezve nagyon alkalmas arra, hogy a linóleumba mélyedve kihaltsanak belőle "V" alakú csíkokat. Ezt lenyomatva - a Verseggy nyomdától szintén támogatóként kapott nyomdafestékekkel - el is készül a kép. Könnyű elképzelni, hogy a kimetszett mélyedésekbe nem kerül festék, s így az fehéren marad, míg a többi fekete lesz. Ezt a nyomtatást azzal a géppel szoktuk csinálni - int a sarokban álló nagy gép felé - ami a nyomdában használt gépek lekicsinyített mása.

Szofi : - Ha kedvet kaptak az újság olvasói a linómetszéshez mikor és hol jelentkezhetnek a szakkörben ?

Sz.I. : - Péntekenként 2-8 óráig szokott tartani a szakkör. Általában 2-5-ig van az általános iskolásoknak, és 5-8-ig a középiskolásoknak. Ám a két időpont nem zárja ki, hogy ha a középiskolás nem ér rá, akkor ne jöhessen korábban. A szakkör a "Széchenyi" pirosiskolában működik.

Qka

